

ÚSMEV

Lachen

Smile

Ako praxujeme

apríl-jún 2017

Milí naši čitatelia!

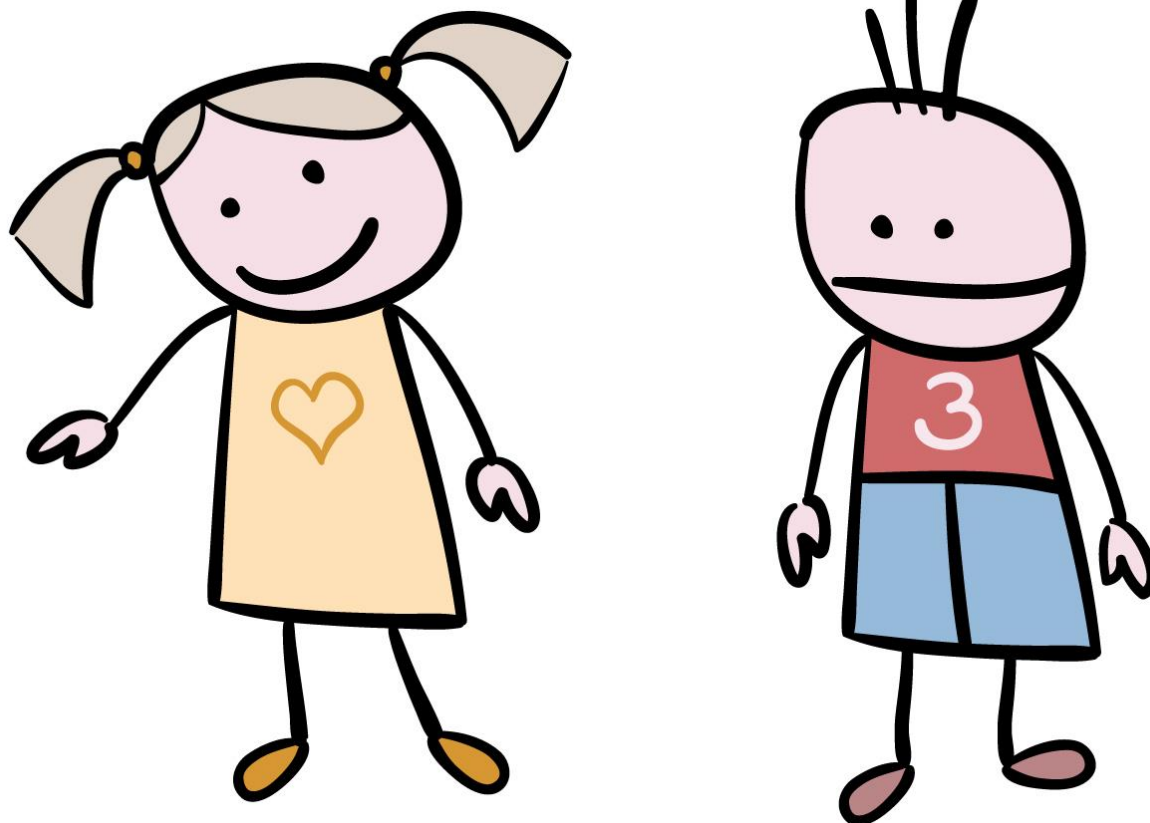
Blíži sa koniec školského roka a asi netrpezlivo čakáte na vysvedčenie a dva mesiace prázdnin. Nastáva leto. Ten čas nekonečného voľna, žiadne domáce úlohy, žiadne stresujúce písomky a ospalé rána. Len sladký oddych. Na ten sa tešíme všetci. Blížia sa však aj nové dobrodružstvá, zážitky. Mnohí sa chystáte na dovolenky, výlety, festivaly, predstavujete si ako budete športovať, plávať, bicyklovať, hrať tenis, opaľovať sa, v tieni listovať najnovšie knihy od obľúbených spisovateľov, ležať na tráve a vnímať šuchot lístia a zvuky leta... Áno, toto všetko so sebou prináša leto.

Napriek tomu je ešte mesiac jún a škola stále trvá! Máte už len posledné chvíle na to, aby ste zabrali a vylepšili si svoje koncoročné vysvedčenia. Aby ste mali na konci školského roka zo seba dobrý pocit, že sa na letný oddych zberáte zaslúžene, po tvrdej práci.

Školský rok ubehol opäť ako voda. Počas neho sa uskutočnilo veľa školských podujatí, načerpali ste nové vedomosti. Naši prváci sa adaptovali do nového prostredia, spoznali nových učiteľov, spolužiakov, z ktorých sa stali priatelia. Rozlúčili sme sa s našimi štvrtákmi, ktorí úspešne vykročili do ďalšej etapy života.

Čo dodať na záver? Do nadchádzajúcich prázdninových dní všetkým prajeme, aby čas letel pomaly, aby ste si ho užívali v kruhu ľudí, ktorí váš život obohatia. Načerpajte veľa síl do nového školského roka. Tešíme sa na spoločné chvíle, ktoré od septembra opäť spolu prežijeme.

Redakčná rada.

Obsah

Ako praxujeme

- úvahy, postrehy, dojmy a zážitky našich materáčok z praxe

INTERVIEW

- 10 otázok na...

ZÁBAVA

- Rätsel, omalovánka, Wörtersuchspiel

Charakteristika predmetu prax

Odborná prax je vyučovací predmet, ktorý má základný význam v odbornej príprave žiakov pedagogických škôl. Rozvíjajú a overujú sa v ňom získané vedomosti a zručnosti a získavajú skúsenosti z činnosti pri práci s deťmi predškolského a školského veku, pre ktoré si vytvorili základ vo všetkých vyučovacích predmetoch. Odborná prax má pre študenta veľký motivačný a profesionálno-etický význam, pretože počas nej sa k zvolenému povolaniu vytvára kladný vzťah a pozitívne vlastnosti budúceho pedagogického zamestnanca.

Cieľ vyučovacieho predmetu

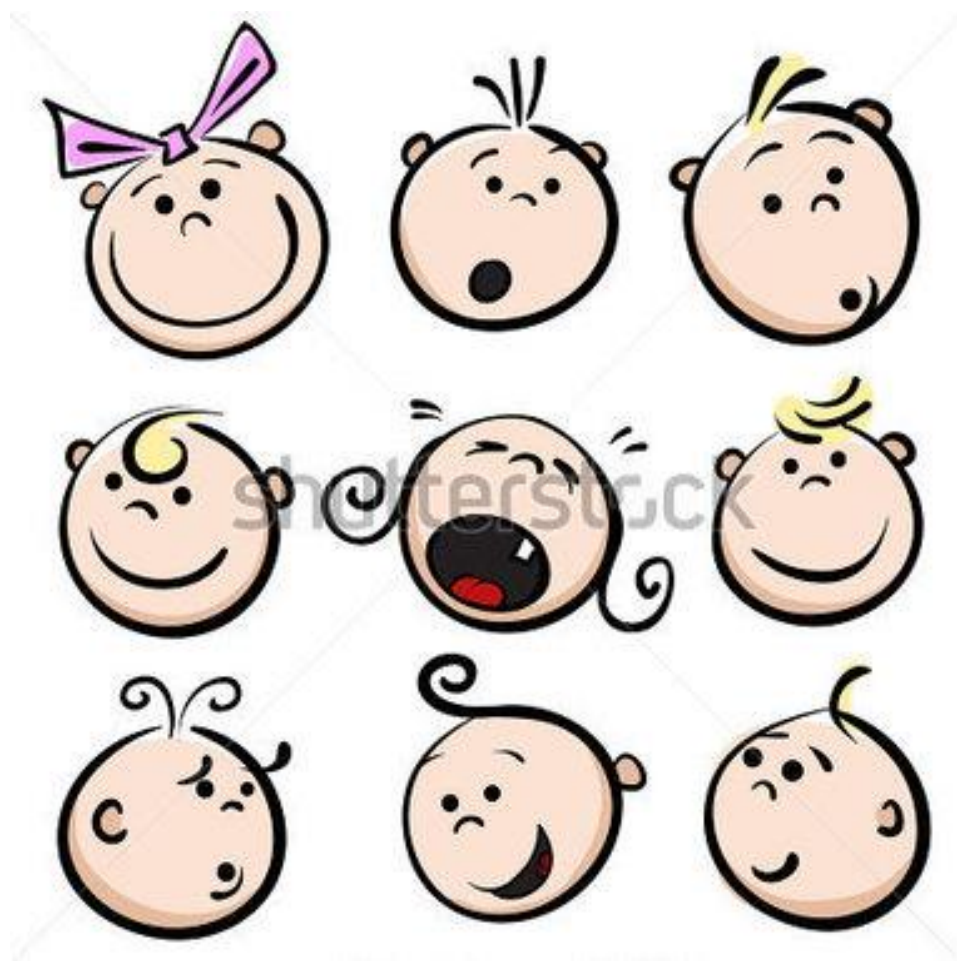
- a) poznanie atmosféry výchovného zariadenia, dynamickosť života detského kolektívu;
- b) postupné spájanie teórie s praxou, rozvíjanie pedagogického myslenia a schopnosti vykonávať správne pedagogické rozhodnutia;
- c) postupné uplatňovanie v činnosti, rozvíjanie špeciálnych schopností a zručností (výtvarné, hudobné, pohybové, dramatické a hovorený prejav a prednes), rozvíjanie základov pedagogickej tvorivosti;
- d) postupné rozvíjanie a zdokonaľovanie všímavosti, predstavivosti, predvídavosti a pozornosti a ich využívanie v rôznych oblastiach činnosti s deťmi;
- e) osvojenie si základných praktických profesionálnych návykov z oblasti organizačnej, bezpečnostnej a zdravotno-hygienickej;
- f) postupné rozvíjanie schopnosti komplexne riešiť výchovno-vzdelávacie situácie;
- g) uplatňovanie zručností, návykov a zvykov orientovaných na požadované zaobchádzanie s ľuďmi, rozvíjanie sociálneho cítenia, zmyslu pred zodpovednosť, spravodlivosť, schopnosti sebaovládania a vedomia svojho postavenia a úlohy;
- h) na základe teoretických poznatkov i individuálneho poznania detí uskutočniť pedagogickú diagnózu ako predpoklad pre individuálnu prácu s deťmi.

Prax sa realizuje v treťom a štvrtom ročníku pod vedením pedagóga. V oboch ročníkoch žiaci v I. polroku absolvujú hospitácie, v II. polroku výstupy z jednotlivých činností. Základnou organizačnou formou je individuálna práca žiaka, pozoruje prácu učiteľky MŠ /vychovávateľky/, prípadne žiaka. Podľa potreby sa využíva práca vo dvojiciach, skupinách a práca hromadná.

Ako praxujeme?

Tento školský rok bol pre nás veľmi dôležitý. Pripravovali sme sa na stredoškolskú odbornú činnosť, na štvrtý ročník, ale po prvýkrát sme si vyskúšali učiť v materskej škole.

Boli sme rozmiestené v rôznych materských školách. Od mesiaca október až do mesiaca december sme viedli najskôr náčuvy a zapisovali sme si všetko, čo pani učiteľka s deťmi robila, ako s nimi cvičila, čo sa ich pýtala. Od januára sme mali za úlohu rozdeliť si rôzne aktivity v materských školách a mali sme si ich vyskúšať učiť sami. Chodili sme na prax každý pondelok a na prelome mesiacov máj a jún sme mali súvislú dvojtýždňovú prax. Každá jedna sme učili celý deň. To bola ale výzva! Museli sme využiť všetky svoje doterajšie vedomosti a skúsenosti. Nakoniec sme to ale zvládli!

Naša prax

My, tretiačky sme mali tento rok veľmi ťažký. Začala sa nám súvislá prax, ktorá pre nás bola jedným veľkým neznámym. Prvýkrát sme si išli vyskúšať, čo to vlastne práca učiteľky je. Pre deti sme vymýšľali rôzne aktivity, a to pre to, aby sme ich zaujali a oni si niečo zapamätali. Väčšina z nás si za tú dobu na praxi zahrála rôzne divadielka. Ja som hrala tiež v jednom pred celou MŠ. Bolo to už ku koncu praxe takže také slovo ako tréma som neregistrovala. Počas celého roka sme aj my sami skúšali, čo dokážeme, a čo je zase naša slabina. Ja som tam odbúrala to, čoho som sa najviac bála - trému. Teraz sa už nebojím vystupovať pred niekým. Najväčším zážitkom pre nás, a myslím si, že aj pre deti v našej triede bola dvojtýždňová súvislá prax. Počas praxe sme si každá vyskúšali, aké je to učiť celý deň. Nebolo to jednoduché. Písanie príprav nám všetkým zabralo veľmi veľa času. Počas tejto praxe sme deti učili na tému Deti sveta. Každá z nás mala jednu rasu a predstavila ju deťom tak, ako si myslela, že je to najlepšie. Ja som prezentovala Indiánov. Prezliekla som sa za indiánku, ktorú akože zavolala pani učiteľka až ďalekej Ameriky. Deti som naučila tradičný indiánsky pozdrav, kultúru indiánov a to, ako žijú. Potom sme si s deťmi vyrobili indiánske čelenky. Tým sa deti stali členmi indiánskeho kmeňa. Potom sa s nimi indiánka rozlúčila. Takto sme si každá odučili svoj deň, len vždy trochu inak. V jeden deň nám napísal Černoško z Afriky, druhý deň sme sa rozprávali o Číne, potom sme si pozreli prezentáciu o Eskimákoch. Takto nám tam spolu ubiehali dni, a ani sme sa nenazdali bol koniec praxe. Nielen nám, ale aj deťom bolo veľmi smutno, že už sa nevidíme. Ani sme sa nenazdali a bol koniec roka. Posledná príprava v tomto roku hotová. Mne osobne dala prax veľmi veľa. Som rada ako som to zvládla, a myslím si, že aj pani učiteľka môže byť na nás pyšná. Naučili sme sa tam toho veľmi veľa a pochopili sme, o čom vlastne učiteľstvo je.

Podľa môjho názoru, kto sa snažil, tak pochopil presný princíp praxe. Ja som sa na praxi veľa naučila, takže som spokojná. A som veľmi rada, že budúci rok budeme mať predmet, ktorý sa bude tomuto venovať, a kedykoľvek sa môžem opýtať to, čo neviem alebo ma zaujíma.

Vierka Puchorová

Prax

Pedagogická prax. Niektorí sa na ňu tešili, niektorí zas smútili. Praxovala som celý rok v materskej škole, každý pondelok. Zo začiatku som sa na prax tešila, ale po čase som mala veľmi zmiešané pocity. Prax nebola taká ľahká, ako som si ju predstavovala. Na každú prax sme si pravidelne museli písať náčuvy, ktoré obsahovali, čo deti robili celý deň. Po pol roku náčuvov, sme začali deti aj učiť. Prvé týždne sme boli dosť vystrašení a všimli sme si, že nie je také jednoduché, vybudovať si rešpekt a záujem u detí. To nás motivovalo vymýšľať zaujímavé hry a aktivity. Postupom času to už išlo. Naučili sme sa písať náčuvy a prípravy podľa metodického postupu a aj improvizovať pri deťoch. Tešili sme sa na každý deň v škole, aj keď sme sa veľa krát potrápili, a mali veľa starostí, pre tých drobčkov to stálo za to. Deti boli zlaté a veľmi vďačné, aj keď boli niekedy zlé, keď ste sa na chvíľu zahľadeli do ich očí, všimli ste si aká úprimnosť ide z očí dieťaťa. Deti sú to najkrajšie a najlepšie, čo je na svete. A práca pedagóga je síce namáhavá, ale naozaj krásna. Deti neskrývajú svoje pocity, sú úprimné, niekedy neposlušné, ale vidíte im do duše. Každý si z praxe zobral niečo iné. Každý má určite zlú aj dobrú skúsenosť, určite aj veľa zábavných zážitkov s deťmi. Ale každej z nás tá prax dala veľa, ukázala nám, že to nie je jednoduchá práca, ale stojí za to. A aj všetko zlé, kritika pani učiteliek a veľa práce, nám má len do budúcnosti pomôcť. Účelom vzdelávania nie je naučiť sa silou mocou všetko, je to o vnímaní tej krásy telom i dušou. Ako povedal Marcus Tullius Cicero: „Prax je najlepšia učiteľka.“

Adriana Dragulová

Prax

A je to tu. Nastal ten okamih, keď tie dlhé, únavné hodiny teórie konečne využijeme v praxi. Vlastne pre toto chodíme na strednú pedagogickú školu.

Pred osudným vchodom do školy ma obliat studený pot. Celý školský rok som sa tešila a zrazu stres. Vlastne pred čím? Tento odbor som si vybrala, pretože milujem prácu s deťmi. Viem, že som si vybrala správne.

Keď sme spolu s mojou spolužiačkou vystúpili do triedy, boli sme prekvapené. Veľmi milo prekvapené. Deti už boli pripravené na náš príchod. Vzorne posadené na stoličkách v kruhu, huncútsky sa smiali a my sme sa smiali tiež. Hneď som si ich obľúbila a myslím, že aj oni mňa. Už vtedy som vedela, že to budú 2 týždne plné smiechu, šťastia a radosti.

Katarína Kuchtáková

Prax

Po 9-tich mesiacoch tvrdej práce na tejto škole konečne nastal ten čas a už aj my sme sa konečne dočkali našej vysnenej praxe, na ktorú sme tak dlho čakali.

Po príchode do školy, kde sme mali praxovať, sa mi v momente vynorili spomienky, pretože to bola škola, kde som chodila aj ja. Dostala som najlepšiu vychovateľku.

Keď sme zistili, že máme malých prváčikov, bola som veľmi rada, pretože podľa mňa tí neboli ešte takí oboznámení so školou, takže som si myslela, že budú menej vymýšľať a viac poslúchať.

Išla som tam s veľkým očakávaním. Po príchode do triedy, keď nás pani vychovateľka predstavila, som zbadala tie nevinné tváričky niektorých vyplašených detí nemo hľadiacich na nás. Presne vtedy som pochopila, prečo som na tejto škole a prečo som sa rozhodla pre tento odbor. Keď nás deti spoznali, vedeli, že nič zlé ich nečaká, nemajú sa čoho báť.

Ten pocit, keď sme každý deň prišli do triedy a deti sa nám hodili okolo krku, bol na nezaplatenie. Pani vychovateľka bola veľmi milá na nás aj na deti a tie sa jej za to odvdáčili krásnym detským úsmevom. Rôzne aktivity, súťaže, hry a pod. nás sprevádzali počas celého pobytu v družine. Každý problém, ktorý sme mali, nám pani vychovateľka vždy ochotne pomohla vyriešiť. Ani som netušila, že z tejto praxe budem mať taký super pocit, ako mám teraz. Veľmi som si obľúbila deti a rada by som sa tam vrátila.

Nancy Valuchová

Prax

Blížil sa koniec školského roka a s ním aj prax v ŠKD. Tohtoročná prax sa od minuloročnej líšila tým, že teraz som namiesto materskej školy bola v školskom klube detí.

Prvý deň bol veľmi zaujímavý, deti boli zvedavé a prekvapené. Niektoré sa hanbili a niektoré sa hneď s nami skamarátili. Mala som veľmi milú pani vychovávateľku, ktorá mi všetko vysvetlila a objasnila. Deti ju zbožňovali. V mojom oddelení, do ktorého ma prideliť, boli druháci. Hrali sme sa spolu, smiali, bláznili. Myslím, že si ma celkom obľúbili a ja ich tiež. Pýtali sa ma, kam chodím do školy, kde bývam a tiež milión ďalších vecí. Boli veľmi zvedavé. Každý deň sme chodili von, väčšinou na futbalové ihrisko za školou, kde sme mali rôzne loptové hry, naháňačky, schovávačky... Von chodili deti veľmi radi, pretože sa mohli vždy vyblázniť a vybiť si energiu. Týždeň išiel ako voda a pomaly sa blížil koniec praxe. Deti nás prosili, aby sme s nimi zostali nastálo. Posledný deň sme sa s deťmi lúčili, nakúpili sme im kopy cukríkov. Poobede sme pozerali rozprávky.

Tieto dva týždne boli plné radosti, smiechu, hier a pekných zážitkov, na ktoré budem s úsmevom spomínať.

Petra Vančová

Naša prax

Počas tohto školského roka som absolvovala povinnú prax v Materskej škole v Radošine. Každý pondelok a prvé dva júnové týždne som sa tešila na deti a na to, čo nové ich naučím. Za celý školský rok som sa snažila osvojiť si všetky teoretické znalosti v praxi, v čom mi pomáhala aj cvičná pani učiteľka. Na každý vyučovací deň som si napísala prípravu. Či už to bola vzdelávacia aktivita, ranný kruh, alebo hry a hrové činnosti, ranné cvičenia, snažila som sa pripraviť zodpovedne a najlepšie ako som vedela. Dostala som rôzne zaujímavé témy, ku ktorým som si nakreslila alebo vystrihla námety a vzory, podľa ktorých sa deti s nadšením učili pracovať a rozvíjať svoje zručnosti. Snažila som sa pracovať s hlasom, deti zaujať, povzbudiť a správne motivovať, čo sa mi myslím aj celkom darilo. Po každom vyučovacom dni nasledoval rozbor mojej práce, kde sa mi pani učiteľka snažila objasniť svoje postrehy, pochválila ma, ak bolo treba, vytkla mi chybičku a usmerňovala ma. Počas praxe som absolvovala s deťmi v materskej škole aj „Andersenovu“ noc, keď deti zostávajú na noc v materskej škole, majú zaujímavý rozprávkový program a samozrejme nesmie chýbať čítanie rozprávok na dobrú noc, ktorého som sa aj aktívne zúčastnila. Prax sa skončila a ja som vďačná, že som si mohla vyskúšať prácu s deťmi, ktorá ma veľmi baví a naplňa, a ktorej by som sa chcela v budúcnosti naplno venovať.

Anna Pátrovičová

Ako praxujeme

K. Turečková

Prvý deň som sa bála, či sa mi tam bude páčiť, aké budú deti, pani učiteľka, či si budeme rozumieť. No po niekoľkých minútach ma to prešlo a cítila som sa tam super. Materskú školu mali krásnu, modernú, čistú. Je pravda, že zo začiatku som sa tam strácala, pretože som tam nikdy predtým nebola, ale zvykla som si. Všetky triedy mali svoje vlastné ihrisko, veľa hračiek a dobre upravenú triedu. Spočiatku som sa detí hanbila, najmä keď ma za nimi pani učiteľka poslala prvýkrát, ale deti boli dobré, milé, zlaté, hneď si ma obľúbili a ja ich tiež. Od praxe som neočakávala nič, len som chcela byť s deťmi. No naučila som sa, aké činnosti sa v materskej škole realizujú a akým spôsobom, ako sa rozprávať s deťmi, že je napr. nutné niekedy zvýšiť hlas. S deťmi som sa hrala na pieskovisku, stavali sme stavby z lega, hrali sa s autičkami a bábikami.

Naša prax

My, tretiačky sme mali tento rok veľmi ťažký. Začala sa nám súvislá prax, ktorá pre nás bola jedným veľkým neznámym. Prvýkrát sme si išli vyskúšať, čo to vlastne práca učiteľky je. Pre deti sme vymýšľali rôzne aktivity, a to pre to, aby sme ich zaujali a oni si niečo zapamätali. Väčšina z nás si za tú dobu na praxi zahrála rôzne divadielka. Ja som hrala tiež v jednom pred celou MŠ. Bolo to už ku koncu praxe takže také slovo ako tréma som neregistrovala. Počas celého roka sme aj my sami skúšali, čo dokážeme, a čo je zase naša slabina. Ja som tam odbúrala to, čoho som sa najviac bála - trému. Teraz sa už nebojím vystupovať pred niekým. Najväčším zážitkom pre nás, a myslím si, že aj pre deti v našej triede bola dvojtýždňová súvislá prax. Počas praxe sme si každá vyskúšali, aké je to učiť celý deň. Nebolo to jednoduché. Písanie príprav nám všetkým zabralo veľmi veľa času. Počas tejto praxe sme deti učili na tému Deti sveta. Každá z nás mala jednu rasu a predstavila ju deťom tak, ako si myslela, že je to najlepšie. Ja som prezentovala Indiánov. Prezliekla som sa za indiánku, ktorú akože zavola pani učiteľka až ďalekej Ameriky. Deti som naučila tradičný indiánsky pozdrav, kultúru indiánov a to, ako žijú. Potom sme si s deťmi vyrobili indiánske čelenky. Tým sa deti stali členmi indiánskeho kmeňa. Potom sa s nimi indiánka rozlúčila. Takto sme si každá odučili svoj deň, len vždy trochu inak. V jeden deň nám napísal Černoško z Afriky, druhý deň sme sa rozprávali o Číne, potom sme si pozreli prezentáciu o Eskimákoch. Takto nám tam spolu ubiehali dni, a ani sme sa nenazdali bol koniec praxe. Nielen nám, ale aj deťom bolo veľmi smutno, že už sa nevidíme. Ani sme sa nenazdali a bol koniec roka. Posledná príprava v tomto roku hotová. Mne osobne dala prax veľmi veľa. Som rada ako som to zvládla, a myslím si, že aj pani učiteľka môže byť na nás pyšná. Naučili sme sa tam toho veľmi veľa a pochopili sme, o čom vlastne učiteľstvo je.

Podľa môjho názoru, kto sa snažil, tak pochopil presný princíp praxe. Ja som sa na praxi veľa naučila, takže som spokojná. A som veľmi rada, že budúci rok budeme mať predmet, ktorý sa bude tomuto venovať, a kedykoľvek sa môžem opýtať to, čo neviem alebo ma zaujíma.

Vierka Puchorová

Úvaha o praxi

Každý z nás vníma prax inak. Niektorí sa na prax tešia od začiatku školského roka, niektorí ju berú ako povinnosť, iní by sa jej najradšej vyhli. Je vôbec potrebné zúčastňovať sa na praxi? Je pre nás dôležitá? Hovorí sa, že byť učiteľom je jedno z najťažších povolání, a kde inde ako na praxi máme možnosť vyskúšať si ho? Nemôžem povedať, že ja sa na prax vždy teším, ale je to zakaždým niečo nové a hlavne nám dá to, čo sa v škole nikdy nenaučíme. Nebolo to inak ani tento rok.

Začalo sa to celkom nevinne. Malá dedinská materská škola s dvomi triedami. Keďže nás praktikantiek bolo viac, rozdelili sme sa do dvoch skupín. Naša skupina začínala v triede s predškólakmi. S deťmi sme sa rýchlo spriatelili, no už po prvých hodinách sme zistili, že to nebude také ľahké, ako sme si mysleli. Deti boli naozaj hlučné a neposedné, chvíľami mala aj pani učiteľka čo robiť, aby ich udržala v tichosti. Naše šťastie bolo to, že najbližšie mesiace sme učiť ešte nemuseli, písali sme si len náčuvy.

Druhý mesiac sme boli s triede s malými deťmi. Bolo to ako vstup do inej dimenzie. Deti boli oveľa tichšie, v triede vládla priateľská atmosféra, počas činností deti počúvali piesne. Netrvalo dlho, a prišlo naše prvé učenie. Medzi sebou sme si rozdelili časti dňa a pustili sa do príprav. Nastúpili prvé stresy, obavy či dokonca tréma. A ako to dopadlo? Bez pomoci našej cvičnej pani učiteľky by sme to tak ľahko nezvládli. Samozrejme každým učením sme sa na niečom poučili a zdokonaľovali sa. Zistili sme, že pri malých deťoch je potrebné stále deti motivovať, či už pri cvičeniach, alebo edukačnej aktivite. Zistili sme, že každý deň sa môžeme stretnúť s množstvom nepredvídateľných situácií a vtedy nám nezostáva nič iné, len improvizovať. Po každom učení, nám pani učiteľka povedala, čo bolo dobré a čo zlé, čo by sme mali zmeniť, oboznámili sme sa s triednou knihou, naučili sme sa pracovať so štátnym vzdelávacím programom.

Myslím si, že tohtoročná prax nám dala toho naozaj najviac. Ku koncu roka sme si skúsili odučiť aj celý deň. Musím uznať, že písanie príprav dalo niekedy zabráť viac, ako samotné učenie, aj keď pri učení predškólakov sme sa naozaj natrápili. Chvíľami bolo ťažké udržať deti v pozore a byť pre ne aspoň trochu autoritou. V triede s mladšími deťmi sa učilo oveľa lepšie. Pre pekné počasie sme učili vonku, čo bolo pre nás novinkou. Pani učiteľka nás však nikdy nenechala v štichu a vždy nám ochotne poradila alebo pomohla. S deťmi sme sa zúčastnili aj výletu, ktorý nás tiež naučil niečo nové. Pomáhali sme pani učiteľkám s prípravou alebo strážením detí.

Úvaha o praxi

Dlho som uvažovala nad tým, ako tuto úvahu začať. Môj stredoškolský život je o ďalší rok kratší. Našu školu už navštevujem tretí rok. Už len kúsok a zaradím sa medzi pracujúcich ľudí. Ale tato úvaha ma byť o niečom inom, a to je prax.

Celý tretí ročník sa niesol v duchu praxe. Od začiatku som mala veľké očakávania, tešila som sa, no zároveň som mala aj obavy, či to všetko zvládnem. Každý pondelok a týždeň na konci školského roku som absolvovala prax v materskej škole v Bánovciach nad Bebravou. Oboznamovala som sa so všetkým a snažila sa hlavne nájsť cestu k deťom. Hneď po prvom dni boli moje pocity úžasné. Deti boli kamarátske, milé a učiteľka tiež úžasná. Deti som si hneď obľúbila. Všetko sa mi veľmi páčilo. Ale v kútiku duše som vedela, že raz musí prísť tá chvíľa, keď pôjdem učiť. A prišla. Moje prvé prípravy a skúsenosti s učením. Veľmi som sa bála. Lenže po prvom učení moje obavy zmizli. Od tej chvíle dni praxe začali pomaly plynúť. Každú nedeľu večer som sa tešila na prax a na detičky. Všetko sa mi páčilo a všetko som zvládla, len tie prípravy boli dosť unavujúce a vždy som sa pri nich riadne natrápila. No nakoniec som to, ale zvládla. Počas tejto praxe som cítila veľkú zodpovednosť ako voči deťom, tak aj voči učeniu. Viac som si začala uvedomovať, že je už pomaly koniec a toto isté čaká o chvíľku aj mňa.

Na konci sa mi naskytuje otázka : Čo mi táto prax dala do života ? Každá jedna hodina praxe bola pre mňa obohatením a získaním nových skúsenosti a naučila som sa viac porozumieť malej detskej dušičke.

Monika Šimková

ÚVAHA

Volám sa Janka Tomanovová. Bývam v Topolčanoch a navštevujem Súkromnú strednú odbornú školu pedagogickú. Ako každý školský rok mávame prax, tak tento rok som absolvovala prax opäť v materskej škole. V Materskej škole v Tovarníkoch.

Tento tretí ročník nebol vôbec ľahký, ale veľa som sa v ňom naučila. Každý pondelok som mala prax, a tak už v sobotu a nedeľu som sa na ňu pripravovala, aby som podala v pondelok čo najlepší výkon. Začiatky neboli veľmi ľahké, ale postupom času som sa zlepšovala. Deti som si veľmi obľúbila, aj napriek tomu, že občas boli neposlušné a neposlúchali ma. Ale našla som si k nim cestu. Prax ma začala omnoho viac baviť a teda som sa tešila na každý pondelok, aj keď nie vždy to bolo ľahké. Vždy som sa tešila na to, ako ma deti ráno privítajú. Pamätám si ako som sa bála svojho prvého výstupu. Môj prvý výstup boli zdravotné cvičenia a nedopadlo to podľa mojich očakávaní. Veľmi som sa tešila, keď deti pochopili moje pokyny a s radosťou sa pustili do plnenia úloh, ktoré som mala pre ne prichystané. Bola to pre mňa malá odmena vidieť, že moje prípravy a úsilie nevyšli nazmar.

Vďaka tomuto tretiemu ročníku som sa veľa nového naučila. Zdokonalila som to, čo som sa naučila minulé ročníky... Každý jeden pondelok mi dal niečo nové, teda nové skúsenosti a rozhodne som rada, že moje úsilie a čas, ktorý som venovala praxi sa ukázal na výkone a spokojnosti detí.

Janka Tomanovová

Materská škola

10 otázok na pani učiteľku Mgr. Janku Adamčíkovú

1. Ako sa Vám páči na našej škole?

V škole je veľmi dobre, len si ju tak ešte neužívam, nakoľko som tu len dva dni v týždni.

2. Vaša obľúbená trieda?

No samozrejme tá moja! ☺ Ale inak každá jedna. Každá trieda má svoju špecifickú klímu, v ktorej sa vždy cítim veľmi dobre. Žiaci sú skvelí a z toho mám radosť.

3. Čo ste robili pred pôsobením na SSOŠP?

Pred nástupom do práce som bola 6 rokov na materskej dovolenke. Pred tým som učila na tejto škole.

4. Hudba, ktorú počúvate?

Mne do nálady stačí počúvať Európu2, to je nenormálne rádio ☺ Momentálne ma úplne naladí Luis Fonsi Despacito, na tom frčíme každé ráno keď ideme do školy ☺

5. Vaše obľúbené jedlo?

Milujem špagety s rajčinovou omáčkou z domácich rajčín, mozarellou a veľa veľa bazalky. A potom zbožňujem ovocné šťavy.

6. Máte nejakú nerosť?

Hm, asi veľa rozprávam. A veľa nakupujem :-D

7. Aké sú Vaše záľuby?

Moje záľuby sú momentálne moje deti a potom veľmi rada počúvam hudbu, som v záhrade, starám sa o bylinky a rada o nich veľa čítam, chodím na prechádzky, nakupujem, meditujem, čítam zaujímavé knihy.

8. Veríte v UFO?

Samozrejme. Je veľa ľudí čo s nimi komunikujú. Čoskoro budú veriť všetci, len ešte nie všetci sú teraz na to pripravení.

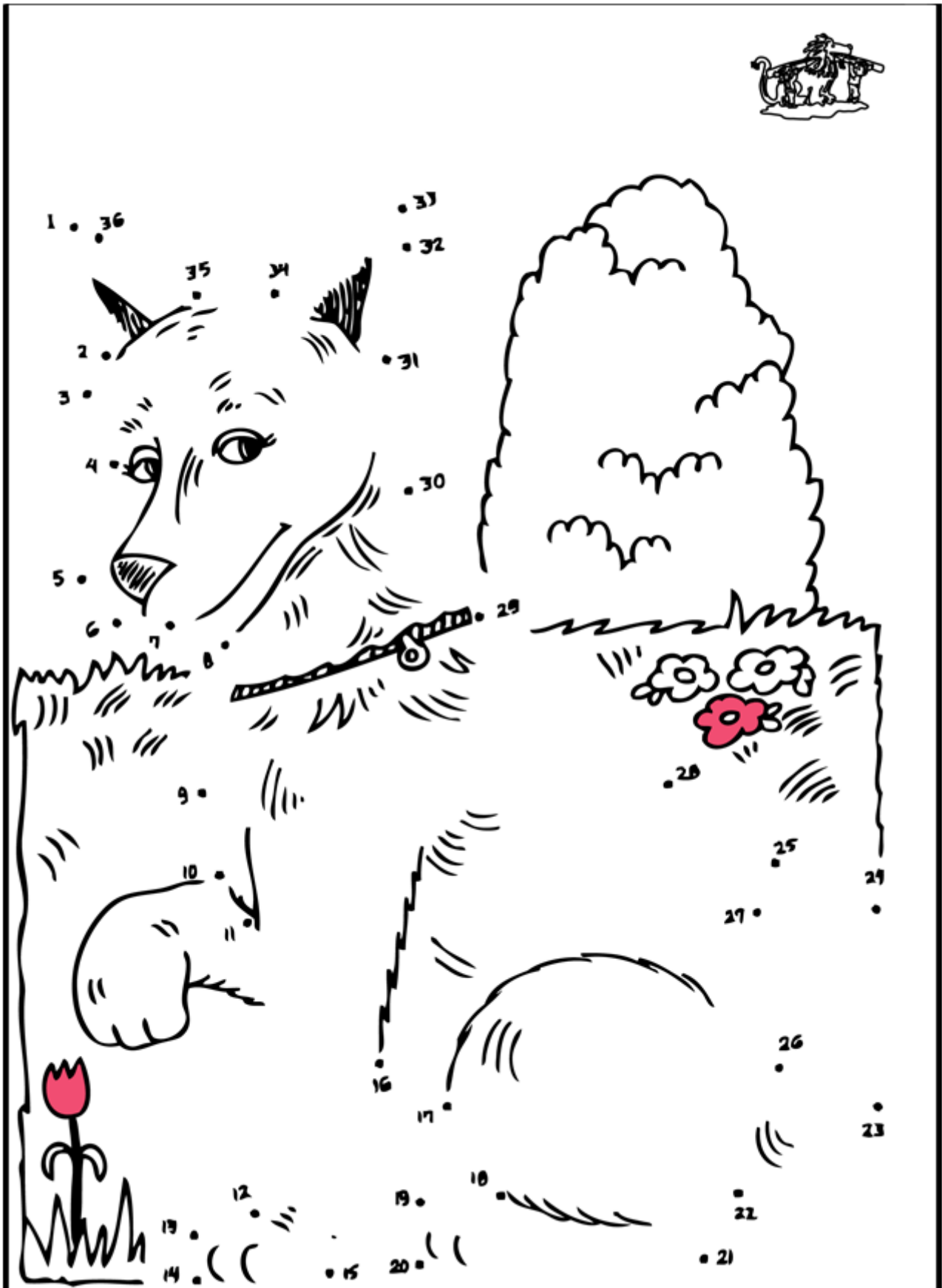
9. Čo Vás vie dobre naladiť?

Luis Fonsi ☺

10. Blížia sa prázdniny, a preto mi nedá sa nespýtať, aký budete mať počas prázdnin program?

Určite dovolenka s deťmi, a potom práca na záhradke, a hlasový kľud ☺

Ďakujem za rozhovor!

Wenn du dieses Rätsel löst, darfst
du dich Genie nennen!

$$8 = 56$$

$$7 = 42$$

$$6 = 30$$

$$5 = 20$$

$$3 = ?$$

Foto: iStock

F	A	U	L	E	N	Z	I	A	S	C	H	L	I	T	Z	O	H	R
S	U	M	R	U	W	L	E	U	P	S	E	I	E	R	K	O	P	F
I	P	R	O	F	E	S	S	O	R	A	W	G	I	P	S	H	L	R
T	G	N	U	B	L	I	G	R	E	V	M	R	A	D	R	E	U	B
I	H	A	B	N	I	E	R	E	N	K	I	E	S	E	L	I	F	O
R	O	F	A	U	K	S	I	T	I	R	E	H	C	E	R	B	T	F
E	L	F	L	E	D	E	R	H	O	E	H	L	E	N	K	O	P	F
H	O	V	S	F	P	E	L	R	S	A	W	E	E	I	N	O	O	L
C	P	A	C	E	S	R	A	F	A	K	U	S	T	I	K	S	C	A
R	O	M	H	U	O	B	F	R	U	A	E	I	V	Z	A	N	K	M
A	C	P	N	E	H	U	B	S	L	N	P	L	L	U	F	T	E	R
N	K	I	A	C	L	R	C	K	U	A	K	O	F	F	E	I	N	E
H	E	T	L	S	U	H	U	V	K	F	H	E	P	O	L	O	H	U
C	N	I	P	C	W	A	S	S	E	R	A	L	L	E	R	G	I	E
S	M	S	H	I	S	M	R	U	W	H	E	R	D	N	E	I	E	F

Wörtersuchspiel

BRECHERITIS	HOLZKOPF
DARMVERGILBUNG	LUFTPOCKEN
DREHWURM	MILCHBART
EIERKOPF	NIERENKIESEL
FAULENZIA	SAUKLAUE
FEUERMAL	SCHLITZOHR
FLEDERHOEHLENKOPF	SCHNARCHERITIS
FURUNKELFUNKELN	SPIELWURM
HAARBRUCH	VAMPITIS
HEIMWEH	WASSERALLERGIE
HOLOPOCKEN	

© docwelli

Vedúci redakčnej rady:

**Mgr. Lukáš Dorušinec
Mgr. Mária Galková**

Šéfredaktorky:

**Mária Šestáková
Katarína Kucht'áková**

Redaktorky:

**Vierka Puchorová
Adriana Dragulová
Nancy Valuchová
Katarína Kucht'áková
Anna Pátrovičová
Petra Vančová
Janka Tomanovová
Monika Šimková
Kristína Turečková
Chiara Toráčová
Natália Sedláčiková**

Vydáva

**SÚKROMNÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA
PEDAGOGICKÁ**
Tovarnícka 1641, P.O.Box 151, 955 01 Topoľčany

apríl-jún 2017